

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 3. szám

2012. június 11.

Képriportunk Robertóról

Június hetedikén, szombaton rendeztük meg idei horgászversenyünket Demecserben. A már sokak által jól ismert Robertó partján tizenhat csapat küzdött a halakkal, és összesen negyvennyolcan versengtek, bízva abban, hogy előbb-utóbb nem csak botot, hanem tavi lényeket is fognak majd. Nem hiába reménykedtek, mert hála szakértelmüknek, minden

akadályozó tényező ellene, mint például a szerencse rossz forgása, sikerült megtizedelniük a tó halállományát. Persze, lehet, hogy többet kellett volna előzőleg gyúrni, bár a szakértők szerint a me-

leg miatt kókadózó pikkelyeseknek illett volna jobban tüsténkedni a horgok környékén, de a lényeg, hogy mindenki fogott valamit, így, vagy úgy, és mindenki jól érezte magát.

Pecafutamunkon hagyományainkhoz híven nem csak a Vasutasok Szakszervezetének tagjai vehetnek részt, sőt, Záhony körzetén kívülről is több versenyző élt a lehetőséggel.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A stégeket kora reggel sorsoltuk ki a csapatok között, és egész délelőtt folyt a küzdelem, csalikkal, a halakkal és persze az egyre forrósodó napsütéssel, mígnem elérkezett az

eredményhirdetés ideje is. Bár a friss levegő, no meg a büfé jót tett a társaság étvágyának, a díjak kiosztásakor mindenki elfeledkezett a közelben illatozó ebédéről.

A csapatverseny első helyezettje – és egyben a vándorserleg őrzője egy évre – a püspökladányi VSZ-esek Startos „Daru” csapata lett, és közülük került ki a legnagyobb halat fogó horgász is, aki két kiló nyolcvan dekás hallal büszkélkedhetett.

A második díjat Eperjeske Forgalmi Csomópont „Tim29” fantázia nevű csapata nyerte meg, két VSZ-es és egy VDSZSZ-es csapattal.

A harmadik helyre Záhony Forgalmi Csomópont „Dömpi” csapata pecázta be magát, egy független és két VDSZSZ-tag kollégával.

A horgászversenyünk szervezésében és lebonyolításában nagy segítségünkre voltak Kátai József, Pokolné Tünde, Juhász Laci, Nagy Attila és Nagy László.

Gratulálunk a helyezetteknek és köszönjük a szurkoló családtagok, barátok kitartását! Jövőre újra itt találkozunk!

Juhász Tiborné

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A Záhonyi Vasutas első évfolyama

Tartalomjegyzék

1. szám

Ajánló – Amikor küldötteitek a Képviselő vezetőjévé választottak, székfoglaló beszédemben a legfontosabbak között említettem, hogy javítani kell szakszervezetünk kommunikációján, közelebb kell hozni a szétszórtan dolgozó tagokat egymáshoz és szakszervezetünk vezetőihez.

Záhonyi majális Kisvárdán – A meghívót jó előre megkaptam, volt időm gondolkodni, hogy elmenjek-e vagy inkább keressek más elfoglaltságot arra a péntekre. A záhonyi csomópont forgalmásai között vannak jó páran, akikkel régi keletű az ismeretségünk, no de teljesen más részt venni egy csapat buliján úgy, hogy várhatóan a társaság fele ismeretlen lesz számomra.

2. szám

Köszönjük! – Ritkán hallunk a Vasutasok Szakszervezetének nyugdíjasairól, pedig igen aktívan élnek, sőt, mostanában nagyon sokat dolgoznak is. Mint tudjátok, folyamatban van az arcképes igazolványok cseréjének mizériája, jó sok papírral és bosszankodással, ahogy illik magyar honban, ha összetalálkozunk valamely hivattal.

Horgászverseny – Kétszer volt a kezemben horgászbót, bár én inkább csak pecabotnak mondanám, ráadásul még az ebihalak is csak unalmukban jöttek közel hozzám. Nem úgy szombaton a demecseri Robertó-tó partján, ahol több kilós halak is horogra kerültek a záhonyi vasutasok horgászversenyén. A halak menségére csak annyit, hogy nem én voltam a bot innenső végén.

3. szám

Harcoljunk a jogainkért – Tavaly ilyentájt csak száraz okoskodásnak tűnt, ha a visszamenőleges jogalkotásról hallottunk, és nem igazán tudtuk hová tenni a fogalmat. Az alkotmányjog ismerői azt mondják, demokráciákban csak akkor elfogadható a módszer, ha előnyös a jogalanyokra – tehát miránk.

Újra egy csapatban – Futballmeccsek gyakori epizódja, hogy egy kimagasló képességű játékos végigcselezi a pályát, és gólt szerez csapatának. De minden csapatjátékos tudja, hogy az egyéni játékkal lehet ugyan meccset nyerni, ám bajnokságot soha. Nem véletlen, hogy a záhonyi terület sportnapján a Vasutasok Szakszervezetének tagjaival a záhonyi vasút vezetői is pályára léptek, hiszen mi továbbra is „Egy csapatban focizunk!”

4. szám

A záhonyi vasutas – Egy széles nyomtávú összekötővágány megépítésével 1946-ban kezdődött, és az ötvenes-hatvanas években gyorsult fel az akkoriban talán nyolcszáz lelkes Záhony fejlődése. A határállomás a múlt század nyolcvanas éveiben érte el csúcspontját, amikor több mint hétezeren dolgoztak, dolgoztunk a záhonyi Átrakó Körzetben. Mára olyan kétezer-kétszázan lehetünk, és mostanában is száz körüli vasutast akarnak elengedni az egykor életet adó, később pedig azt aprajával visszakerő átrakó-bázis területén.

Bohócmeze – Bohócia miniszterelnöke június másodikán államtitkárára hagyta az elégedetlenkedő bohócok gondját. De a bohócügyi államtitkárnak bokros teendői mellett nem volt érkezése minden szedett-vetett népséggel foglalatzkodni, így aztán egyre csak nőtt a bohócok krumpliorra. Holott a bohócügyben szakértőnek számító gyerekek már réges-rég tudományosan igazolták, hogy a túlságosan megduzzadt krumpliorra könnyen eldurranhat.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

5. szám

Országos sportnap – Érdekes fajta a magyar, mert ha sportról van szó, akkor is a kaján jár az esze. Valahogy így voltunk ezzel mi is, amikor a Vasutasok Szakszervezete Országos Sportnapjára indultunk, és sportoló kedvű tagjaink közé beszerveztük a budapesti útra Záhony legjobb szakácsát és kuktáit. Mentségünk természetesen van, hiszen a foci-, ulti- és asztalitenisz bajnokság mellett főzőversenyre is nevezhettek a területek csapatai.

Százötven a zsebben? – A történet 2005 virágillatú tavaszán kezdődött, amikor a minden vasutas számára boldog emlékeztető Kóka János gazdasági minisztériuma eldöntötte, a Magyar Államvasutakból három év alatt öt vállalatot gründolnak. A céggel együtt a vélt vasutasok bőrét is a vásárra vitték, ezért a miniszter ajánlatot tett a három nagy vasutas-szakszervezetnek; ha nem akadályozzák a vasút szétcincálását, a végén minden vasutas pénzt kap a kormánytól.

6. szám

Fogjunk össze! – Egy szakszervezetnek, így a Vasutasok Szakszervezetének is elsődleges feladata az érdekvédelem, illetve az érdekvédelem. Valójában egy folyamatról van szó, mely az érdekek kifejezésével kezdődik: Egyrészt kinyilvánítjuk érdekeinket, másrészt megpróbáljuk tudatosítani azokat, akiknek hatalmukban áll az érdekeink figyelembevétele a ránk vonatkozó döntések előtt.

vasUtasellátó – Tudom, hogy az Utasellátó nem a vasutasok, sőt nem is csak a vasúton közlekedők kedvéért jött létre, de számomra a cég mégis összeforrott a vasúttal. Kamaszkorom végéig alig hallottam arról, hogy nemcsak a vasútállomásokon vannak egységei a „szocialista nagyvállalatnak”. Aztán mire rájöttem a tévedéseimre, gyorsan megszűntették.

7. szám

Együtt ünnepeltünk! – A vasutasok ünnepét többféleképpen írják, de bármelyik a helyes, én nagy kezdőbetűvel és egybeírva szeretem látni: Vasutasnap. Mert ma különösen fontos, bármelyik vasútvállalatban dolgozzunk is, hogy mind-annyian vasutasok vagyunk, és csak együtt vagyunk azok.

A skanzen titkai – Aligha lehetett volna szebb és titokzatosabb helyet találni a hatvanegyedik Vasutasnap megrendezésére a Sóstói Falumúzeum ember által épített, mégis természetes környezeténél. A világ első falumúzeumának svéd helységneve – Skansen – is rejt magában némi titokzatosságot, de egy igazi skanzen tele van titkokkal, amit szombaton, Sóstón is megtapasztalhattunk.

Kis Vasutasnap Fényeslitkén – Fényeslitkén, a Kocsijavító dolgozói már évek óta összejönnek, hogy szűkebb körben is megünnepeljék a vasutasok napját. Idén is a litki futballpályán került sor egy-két barátságos derbire, és persze nem maradt el a bográcsolás sem.

8. szám

Szemüveg nélkül – Azt már megszoktuk, hogy az újmódi plastikkártyákhoz nagymamánk komódjának alsó fiából is kereshetünk egy fényképet, arról legalább tudjuk, hogy antik, azért olyan szürke. De hogy magának a kártyának miért kell versenyeznie az előbb említett komód piciny lakójával? A jegyvizsgálók szerint azért hasonlít a szürke egérkékre az új arcképes igazolvány, mert így legalább senki nem akarja ellopni.

Pajzán nyár – Kemény idők járnak mostanában a vasutas népre, mert bárhová megy a halandó, rekkenő hőség és tűző nap a jutalma. Szerencsére a vasút nincs bekerítve, és még mindig elég sokan járnak a vasútállomásokon ahhoz, hogy legalább a férfinép találjon valami jót is a hőségriadó kellős közepén.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

9. szám

Call-center, és ami mögötte van – *Rossz nyelvek szerint valaki valahol észrevette: Záhonyban túl sok a vonat fel- és átvető, ezzel valamit kezdeni kell. De mit is? Csökkentsük le a létszámot, mert az nem lehet, hogy ilyen sokan dolgozzanak a keleti végeken! Gondoltak egy nagyot, és elővették a call-center alapjait.*

Újra Fényeslitkén – A két héttel ezelőtti Kis Vasutasnap után ismét meghívást kaptam Fényeslitkére, nevezhetném akár pót Vasutasnapnak is. A helyszín változatlan, megint a Kocsijavító csapata ünnepelt július huszonkettedikén, csak most a másik műszak, és pénteken is megérte elmennem.

Eperjeskei cargosok a Tisza-parton – Pénteken, a Cargo Árufuvarozási Kirendeltsége a tuzséri Tisza-parton tartotta az eperjeskei vasutasok közösségépítő rendezvényét.

10. szám

Tagozatvezető a keleti végeken – A múlt héten Záhony térségében járt a Vasutasok Szakszervezete Ifjúsági Tagozatának vezetője, Széles Szilárd. Kedden és szerdán már a második alkalommal kapott ízelítőt a záhonyi vasutasok mindennapjaival, korábban a szakközépiskolában tett látogatása során ismerkedett a körzetünkben folyó munkával. A zord időjárás ellenére bizakodva indultunk útnak kedd délután Záhony Forgalmi csomópontot megcélozva.

Külföldön is egy csapatban – Ki ne emlékezne a megboldogult Vontatási Főnökségre, ma is közismert nevén a Fűtőházra, ahol egy fedél alatt dolgoztak a kocsivizsgálók, a fényeslitkei Kocsijavító és a záhonyi Tengelyátszerelő dolgozói. Ma már három különböző vasútvállalathoz tartozunk, de ez sem akadályoz bennünket közös hagyományaink ápolásában és a munkakapcsolatok mellett a régi barátságokat is életben tartjuk. Számunkra ma is természetes, hogy továbbra is egy csapatban fociunk.

Hat lépés a világ – Karinthy Frigyesztől a Tanár úr kérem című karikatúra jut eszünkbe, mert ugye mi készültünk, csak nem annyira és pont nem ebből az anyagból. Pedig széles látókörű ember lévén érdekelték a tudományok is, például ő írt elsőként 1929-ben a hat lépés távolság elméletéről. A Láncszemek című tárcájában meggyőzően bizonygatta, hogy hat lépésben bárkihez eljuthatunk a Föld lakói közül.

11. szám

Szerepvárat – *Shakespeare szerint „színház az egész világ, és színész benne minden férfi és nő”. Egy Shakespearehez sem hozzátenni, sem abból elvenni nem szabad, de talán szabad egyetérteni az angol drámaíróval. Mert bizony szerepet játszunk egész életünkben, hol több, hol kevesebb sikerrel. Ez leginkább a kisgyermeken látszik meg, aki néha kiesik a szerepből, és társait, esetleg a szüleit utánazza. De előfordul a szerepek felcserélése a felnőttek esetében is, amikor valaki a sajátja mellett mások szerepében tetszeleg, mondván, neki ahhoz is van tehetsége és joga.*

Lojalitás a falon – Van egy régi ismerősöm, akivel még középiskolásként nagyokat beszélgettünk a vasútról. Ő Záhonyban, a „vasutasban” tanult, és minduntalan kijavított, amikor MÁV-ot mondtam vasút helyett: A cimborám már az iskolában vasutas lett, és a gondolkodásmódja is kezdet vasutassá válni. Akkoriban nem tulajdonítottam nagy jelentőséget a dolognak, de az utóbbi években újra és újra eszembe jutnak azok a beszélgetések.

Értékes napok – Ötödször küzdöttek a szervezők, és hatodszor szórakoztak három nap és három éjjel a vendégek az ajaki Fesztiválon. Pontosabban négy napig, mert idén nulladik nap is volt, de ez már részletkérdés. A lényeg, hogy a vasárnapi Republic-koncert is simán lezajlott a kiadós monszun után, és idén is jó kedvűen találkozhattak az emberek és az értékek.

12. szám

Családi buli a Tisza-parton – *Napfényes időt nyertek a múlt péntekre a Startos kollégák, és kellemes hangulatú napot tölthettek együtt a Nyíregyháza-Záhony Kirendeltség dolgozói és családtagjaik. A rendezvény már hagyományosnak tekinthető, hiszen idén harmadszor jöttünk össze, hogy ápoljuk és mélyítsük a baráti, családi és munkahelyi kapcsolatokat.*

Talpalatnyi peron – Nemrégiben Nyíregyházáról utaztam haza, és az élmény úgy kezdődött, hogy örültem a peronon talált állóhelyemnek. Voltunk ott páran utasok, és a két jegyvizsgáló. Ők is álltak, és ők is örültek, hogy felfértek a vonatra. Egyikük jobb oldalon, a másiknak meg a bal jutott. A jobbos volt a fiatalabb, a balos meg a vénebb, és magyarázatként azt találtam ki, hogy jobboldalon van a kevesebb megálló, ott kell kevesebbszer leszállni egy sípszó erejéig.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

13. szám

Határaink – Érdelgvédőként gyakran kell tárgyalnunk gazdasági vezetőkkel. Nincs két egyforma tárgyalás, mert különbözőek a célok, az esélyek és természetesen az eredmények is. Utóbbiakat szeretjük vitatni, hiszen minden jónál van jobb, azt meg elfelejtjük, hogy minden rossznál is van rosszabb. Valójában elég nehéz felismerni azt a pontot, amikor már nem érdemes kötni azt a bizonyos ebet a karóhoz. Persze, van ilyen pont, és a dilemmánk ilyenkor az, miképp találjunk rá úgy, hogy senkinek se fájjon.

Tiszafüredi emlékek – Még szerencse, hogy személyit nem kértek, így én is el tudtam menni tagtársaimmal a Vasutasok Szakszervezetének Nyári Ifjúsági Találkozójára.

Fővárosi államalapítás, vidéki új kenyér – Országszerte érezni lehetett a bográcok alatt égő akác jellegzetes füstjét, sorban álltak az egyházak képviselői az új kenyér megszentelésére, majd méltóságteljesen elvégezték a szertartást, miközben a közönség nagy részét kitevő báméjszkodók kedvesen zsbongtak.

14. szám

Forró napok Tuzséron – Perzselő hőség kint, forró hangulat bent – röviden így lehet összefoglalni a záhonyi terület éves oktatásának napjait. A verőfényes napsütés a Tiszára csábította a titkárokat és meghívott vendégeket, de az előttünk álló feladatok és a vendég előadók a faházban marasztaltak mindenkit – majd a végére kiderült, ráérünk még a lehűléssel, jobb, ha forró marad a hangulat és hasznosabb, ha szárazon tartjuk a puskaport.

Záhony-Port Zrt. – A 2011. augusztus 23-i oktatáson felmerült a Záhony-Port Zrt. munkavállalóinak bérkompenzációkával kapcsolatos kérdése is, melynek kapcsán Papp Zoltán VSZ elnök az alábbi levelet küldte Szarvas úr részére.

Különszám

Megfontoltan – Mindennapjaink során számtalan hír, információ talál meg bennünket, és többnyire azonnal megfogalmazódik bennünk egy vélemény is a hallottakról, látottakról. Aztán eltelik pár nap, és előfordul, hogy ugyanazt az élményt másképp látjuk, hiszen elmúlik hirtelen felindulásunk, ha úgy tetszik, leülepedett bennünk az újdonság.

Pénz, paripa, fegyver – Nekünk, halandó vasutasoknak egyikből sincs sok, de mi is szeretnénk biztosabb jövőt és legalább olyan megélhetést, amilyenben eddig volt részünk. Sok éve csökkenő esélyeket vagyunk kénytelenek tudomásul venni, nem csoda, ha a fórumon elhangzott kérdések főleg a jövőnkre és a jövedelmünkre vonatkoztak.

Felvetések – Zsoldos Marianna igazgató asszony felvetette, ha tudunk munkalehetőségekről valamelyik leányvállalatnál, akkor jelezzük, mert előfordulhat, hogy nem jutott el a Humánerőforrás Igazgatósághoz az információ. Én tudtam ilyenről, mégpedig Mándok állomáson, ahol a személypénztárt bezárták, mert nem találtak alkalmas embert.

Álmainkról – Sokan vagyunk, akik úgy ítéljük meg, hogy a dolgozók létszámához, az ország méretéhez képest sok a szakszervezeti tömörülés, illetve a vasutas-szakszervezetek száma. Ez nyilván akadály a összefogásnak, illetve a hatékony fellépésnek a kormányzat munkavállalókat sújtó intézkedéseinek kivédésére.

Mi csak dolgozni szeretnénk – Záhony helyzete sok tekintetben eltér az ország más vidékeitől. Persze, van határállomás másutt is, de átrakás csak itt van, és van az országban másutt is elhanyagolt terület, de mi vagyunk a legmesszebb a fejlettebb régióktól, tehát a lehetőségektől. Ez látszott a fórum kérdésein és válaszain egyaránt.

15. szám

Érdekképviselő, ahogy én látom – Az emberek egyik legfontosabb célja, hogy boldog, hosszú, életet éljenek. Céljuk eléréséhez azonban különböző utakon járnak, keresik a legjobb megoldásokat, gyakran kötnek kompromisszumokat, előfordul, hogy egy-egy akadály leküzdésére nyomást kell gyakorolniuk a másik emberre.

A munkavállaló is tegyen a megoldásért – Villáminterjú Zsoldos Mariannával, a MÁV Zrt. Humánerőforrás Igazgatóságának vezetőjével

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

16. szám

Múlt vagy jövő — Épp, hogy vége a forró nyárnak, és minden jel arra utal, hogy egy forró őszt előtt állunk. Ráadásul ennek oka nem az időjárás, bár még az is besegíthet, hanem a kormányunk munkásellenes törvényei. Különös hangsúllyal gondolok az új Munka Törvénykönyve kapcsán ismertté vált jogszabály-tervezetre, mely alapjaiban formálja át a munka világát, de pontosabb vagyok, ha azt mondom, alapjaiban rázza meg a munkavállalóknak, köztük a vasutasoknak az ország életében betöltött szerepét.

A harminchetedik – Harminchét évvel ezelőtt rendezték meg az első Vontatási Kupát, mely a keleti régió Vontatási Főnökségeinek adott találkozási lehetőséget. A futball-bajnokság leple alatt találkoztak egymással azok, akik a távolság miatt többnyire csak telefonon, vagy még úgy sem ismerték egymást. És ha már találkoztak, akkor beszélgettek, és néha barátkoztak is, az idén épp Záhonyban.

Ahogy én láttam – Nagy szerencsém, hogy nem vagyok műkritikus, így nem kötnek gúzsba a szakmabeliek elvárásai. Igaz, ott van még a közönség és az előadók, de ők már megszokhatták, hogy csak a belterjes írásokban dicsérik körbe tetteiket.

17. szám

Élőlánc a jövőnkért — Amint a híradásokból, információs levelekből, no meg a VSZ záhonyi csapatának elbeszéléseiből tudjátok, a múlt hétfőn körbe zártuk az Ország Házát. Többszörösen, hiszen elég sokan voltunk ahhoz, hogy az újabban divatba jött virágládákból álló kordon mentén élőláncba zárjuk törvényhozóinkat, abban a reményben, hogy így talán gyakrabban eszükbe jutnak a választóik.

Menedzsertalálkozó Szlovákiában – Másodszor került sor a szlovák és magyar menedzserek találkozására, ezúttal Szlovákiában. Vendéglátóink Stefán Popália, az Átrakási Igazgatóság üzemeltetési helyettese, Ténai János műszaki osztályvezető, Kovács Károly a kocsijavító vezetője, Májner Péter állomásfőnök voltak.

Olvasói levél – Az ember az eltelt évszázadok-évezredek során hozzászokott, hogy uralja a Természetet. Céljai eléréséhez már nem válogat az eszközökben. Az élhető környezet megszűnésével azonban gyermekeink egészségét tesszük kockára, kemény helyzet elé állítva őket. Szorongva figyeljük, mint teszik meg első lépéseiket a nagybetűs élet felé. Fájdalmasan tapasztaljuk, lehetőségeik egyre távolabb lehetnek csak otthonaiktól. Akik tétovázna, összeroppannak a nagy súly alatt.

18. szám

Remény a reménytelenségben — Hosszú hónapok óta tudjuk, hogy a call-center beindításával 21 vonatfelvevő munkaviszonya megszűnik, de titkon reméltük, hogy történni fog valami, ami megváltoztatja azt, amit az érintettek kívül senki nem akart megváltoztatni. A rémálom pillanatok alatt vált valósággá, amikor megkaptuk a hírt: A MÁV Zrt. Humánérőforrás Igazgatóság munkatársa Záhonyba látogat.

Valétabál – Az egész Selmecbányán kezdődött. Talán senki nem mondja már meg a kezdet pontos idejét, én biztosan nem, de tény, hogy a múlt század elején menekülnie kellett Selmecről. Aztán a két nagy világégés közt Sopronban időzött, majd a második után nem sokkal Miskolcon folytatta pályafutását. Útközben megfertőzte az ország diákságát, és a legismertebb diákhagyománnyá vált. Selmecen még valétálás volt a neve (Sopronban és Miskolcon ma is valétálnak), aztán szimplán szalagavató, újabban szalagtűző bál lett belőle.

19. szám

A mi asztalunk — A Vasutasok Szakszervezete úgy gondolta, ha van az Alkotmánynak asztala, miért ne legyen a melósnak is, ezért megálmodta a Munkavállalók Asztalát. Megtervezték, legyártatták és megszervezték, hogy az asztal mögött dolgozó is legyen, nem úgy, mint az Alkotmány asztalánál. És végül illő módon megkérték az engedélyt a felállításukra.

Versenyársak gyűrűjében – Szeptember utolsó napján a szlovákiai átrakással ismerkedtek a záhonyi terület titkárai. A kihelyezett értekezlet vendége volt Meleg János, a Vasutasok Szakszervezetének vasúti érdekvédelmi alelnöke is. Ő Kisvárdán csatlakozott hozzánk, ahol rövid „taktikai” megbeszélést tartottunk, majd folytattunk utunkat Szlovákia felé. Hála Schengennek, a határ átlépését alig vettünk észre, majd rövidesen elérjük úti célunkat, Tiszacsernyőt. Ott a Kocsijavító vezetője, Kovács Károly, és a helyi szakszervezet képviselői, Hornyák Bertalan, Jeremenko Miklós és Takács Tibor fogadtak bennünket.

Partraszálltunk – Iránytűnk a szakszervezetek magasra tartott zászlói voltak és az Országgyűlés épületének kupolája, a jó szelet pedig a több tízezernyi eltökélt tüntető biztosította. Ez a látvány fogadott bennünket, mert bár korán indultunk, sokan megelőztek. Az egyre növekvő tömeg már a Parlamenthez vezető Alkotmány utcában megmutatta „síppal, dobbal, énekszóval”, hogy eltökélt, ha a jövőjéről van szó.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

20. szám

Ébresztő – Ébresztő! – skandálta a tömeg a Kossuth téren. Jó idő volt október elsején, a média arra biztatott, hogy menjünk kirándulni. De úgy gondoltam, nincs is jobb hely, mint a budapesti Kossuth tér, ide hívnak hetek óta, hát eleget tettem a meghívásnak.

Partraszállás után – Azt mondják, a partraszállás volt a legveszélyesebb művelet a szövetségesek számára, de ami Normandia partjain várta a katonákat, hát az sem legénybúcsú volt. A szakszervezetek október elsejei partraszállása szerencsére egy harcias, de mégis békés megmozdulás volt.

21. szám

Összevont testületi ülés Záhonyban – Közös bizalmi testületi ülést tartott a Rail Cargo Hungaria Zrt. Területi Üzemeltetési Központ Záhony két alapszervezete 2011. október 13-án. A Cargo megalakulása óta nem volt arra példa, hogy az alapszervezetek testületei közösen tartsanak ülést, melyen meghívottként részt vett Juhász Tiborné TK vezető, és Zlati Róbert, a Cargo Szakmai Képviselő vezetője.

Koleszár István – Vass Károly emléknep Záhonyban – A tisztségviselő soha nem lehet biztos abban, hogy munkáját kollégái elismerik-e, csak teszi a dolgát úgy, ahogyan azt legjobb tudása szerint teheti. Persze, néha hibázik, mint az ember, de ha feláldozza szabad idejét a közösségért, azért sem vár kitüntetést, legfeljebb jó szót. És a legnagyobb elismerés az számára, ha látja, hogy előrébb jutottak azok, akikért dolgozik.

Érett ősz – Oly hirtelen múlt el a nyár tüze, hogy az ősz csendes hűvössége dermesztő érzéssé vált a nézelődő emberben. A hölgyek egyre többet takarnak bájaikból, és visszavonhatatlanul elmúltak a pajzán hetek, amikor csak közelről volt különbség a nap és a szépasszonyok forrósága között.

22. szám

Bizalommal és őszintén – Gyakran olvassuk a sajtóban, hogy „háttérbeszéléseken” elhangzott, vagy „informális” tárgyalásokon felvetődött valami számunkra is fontos kérdés. Jár az agyunk, vajon mit jelentenek az ismerős kifejezések, majd utánanézzünk, és kiderül, hogy a tárgyaló felek a színpalak mögött nem formális módon – értsd, a nyilvánosságot megkerülve – tárgyalnak és egyezkednek.

Egy politikai gondolatai – Már napok óta kész van a beszéd, sőt egyszer el is próbálta a szónoklatot. Nem kezdő már az ilyesmiben, de most valamiért mégis elgondolkodott azon, amit mondani készül. A nagy szavakkal már rég megbékült, nagy szavak nélkül nincs ünneplés. A nagy tetteknek meg szerencsére végük, hiszen a nagy tettek már-már forradalmat jelentenének.

A segítség öröme – Már több éves hagyomány, hogy egyik jegyvizsgáló kollégánk csatlakozott egy olyan csapathoz, amely rendszeresen segélyszállítmányokkal segíti az erdélyi Torockó gyermekotthonának lakóit. Idén a gyűjtés elapadni látszott, ezért a START VSZ alapszervezete felhívást intézett tagjaihoz és ismerőseihez.

23. szám

Távol a partoktól – Több mint három hét telt el a partraszállás óta, és az egységek mélyen a biztonságot sejtető szárazföld belsejében készülnek a jövőre. Kis csoportokra oszlottak, és keresik azt a közös pontot, azt az erőt, mely ismét egységbe szervezi őket. Mert a szárazföld biztonsága csalóka, egyre távolabb kerülnek egymástól, és meg kell küzdeniük a mindig is külön gesztenyét sütőgetők hitelét veszített, ám annál hangosabb próbálkozásaival is.

Nyugdíjas küldöttértekezlet Záhonyban – Március óta megszokhattam, hogy hetente két alkalommal, hétfő és csütörtök délelőtt a szokásosnál is mozgalmasabb a területi képviselő: A nyugdíjas alapszervezet tisztségviselői ilyenkor vannak az irodájukban, intézik nyugdíjasaink ügyeit.

Nyugalmat és emléket – Gyermekkoromban krizantémot vittünk Mindenszentek napján a temetőbe, és a hozzánk közelebb érzett halottak sírján leszártuk a homokba. A sárga és fehér virágok többnyire otthon teremtek, akkoriban még rosszabb soruk volt felénk a virágárosoknak, a faluban sokáig nem volt belőlük egy sem.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

24. szám

Tettekről – szavakban – A politika és a szakszervezetek viszonyáról, lehetséges kapcsolatáról rendezett konferenciát a Magyar Szakszervezetek Országos Szövetsége (MSZOSZ). A „Szakszervezetek a politikai térben, szakszervezetek politikai szerepe” címmel a Vasas székházban megtartott rendezvényt a Friedrich Ebert Alapítvány (Friedrich Ebert Stiftung, FES) is támogatta.

A globalizáció árnyékában – A globalizáció elképzelhetetlen volna a kicsik háborgó statisztálása nélkül. Kezdetben a puszta erőszak törte a homogén világra vágyók előtt az utat, majd a huszadik század derekára a fegyverek szerepét kezdte átvenni az „ellenállhatatlan ajánlat” módszere. Mára az úgynevezett fejlett világ többsége sípbal, dobbal és néppünneppéllyel csörtet, hogy a nagyok árnyékában őrizze meg kicsinységét.

25. szám

Bizalommal és őszintén – Útközben ért a hír, kaptunk ötmilliárdot. Mi, vasutasok, pontosabban, mi, vasúti dolgozók, ahogyan a kormányzóvivő mondta a november tizedikei sajtótájékoztatón. Kérdések sora vetődött fel bennem, és jó vasutas módjára osztottam-szoroztam: Szerintem jóval több, mint harmincezer vasutas van még mindig, tehát nagyjából százötvenezer per fő.

Nyelvünk rejtelmek – Vételezni indultunk, de nem jártunk szerencsével. Volt már ilyen máskor is, induláskor azonban még semmi okunk nem volt arra gondolni, hogy pórul járunk. Az még hagyján, hogy nem vételeztünk semmit, de hogy még jól meg is fázzunk az őszi napsütésben, az már tényleg pech.

26. szám

Elégedetlen munkavállalók, elégedett munkáltatók? – *Manapság mindenki mindennel elégedetlen, ami sajnos törvénytörő egy olyan világban, ahol csak számokban, tonnákban és forintokban mérik az életet. Mi keressük az utat az elégedettséghez, de valamiért sehogyan sem találunk rá. Talán csak a szakállas vicc adja meg a jó irányt, ahol a főnök elégedett az én fizetésemmel, én meg az övével. A munka világában így van, s erre számtalan példát hozhatnánk*

Ebadta ebadó – A múlt héten törvénygyárunk elfogadta az állatok védelméről és kíméletéről szóló 1998-as törvény módosítását. Annak ellenére, hogy nem vagyok vehemens állatvédő, néhány újdonság átlépte az ingerküszöböt. Talán azért, mert nincs bajom az állatokkal, például a kutyákkal különösen jól el vagyok, sőt kedveltem már meg olyan jószágot is, amihez semmi közöm nem volt.

27. szám

Zsugázzunk! – *Kezdő vasutas koromban a kártya a harminkét lapos magyar, ritkábban a francia kártyát jelentette. A kollégák között sajátos kultúrája volt az „ördög bibliájának”, többnyire kis tételekben, de nagyon komolyan játszottak. A vonaton szinte bérelt helye volt egy-egy összeszokott társaságnak, és nehezebb volt bekerülni közéjük, mint manapság a parlamentbe. A durák, vagy az utli összehozta az embereket, akik nem csak a kártyáért tartottak össze.*

Tizenhat fokos boldogság – A múlt század hetvenes-nyolcvanas éveinek nagy házépítési időszakában nyakra-főre építkeztek a szabolcsi falvakban – belvízkölcsonból. Az államtól boldog-boldogtalan kapott pénzt, a pénzosztás neve egyszerűen ótépé kölcsön lett a népnyelvben. Ez volt a kezdete annak a nagy sikerű, három százalékos építési hitelnek, amelyből a keleti végek falvai szinte újjáépültek. És akinek a rendszerváltozás idején volt még ilyen kölcsönük, azt busásan megfejelte kamatokkal az állam.

28. szám

Különvélemény egy megállapodás margójára – *Pénteken a szakszervezetek megállapodtak a kormánnyal a Munka Törvénykönyve tervezetéről. Izgatottan kerestem a megállapodás szövegét, tudni akartam, hogy kik és miről állapodtak meg, hiszen reggel a meghívottak nagy része nem is tudta, hogy megállapodott.*

InterCity-Mikulás – A múlt. Lassan kétezer éve már, hogy bedobtam egy aranypénzt a szomszédom ablakán. Nagy volt a szegénység náluk, gondoltam, segítik rajtuk. Jól esett adni, így aztán még egyszer adtam nekik, aztán harmadszor is, még több aranyat. No, ekkor lebuktam, mert az öreg nagyon kíváncsi volt jötevéjére, és a harmadik alkalommal kilesett.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

29. szám

Fiataloknál a jövőért – Pénteken a VSZ Ifjúsági Tagozat vezetője, Széles Szilárd ismét Záhonyban járt. Ezúttal nem a munkahelyeket kerestük fel, hanem a leendő vasutasokhoz igyekeztünk a Kandó Kálmán Szakközépiskolába. Fiatalok és a munkaerőpiac címmel tartott előadás-sorozatával Szilárd ellátogat azokba a középiskolákba, ahol érettségi után vasút-üzemvitel ellátó szakon tanulnak a diákok, és a munka világába igyekeznek bevezetni hallgatóit.

Nagyüzem a cargonál – Szakszervezete szokásos év végi küldöttértekezletét. A meghívottak Meleg János, a VSZ vasúti érdekvédelmi alelnöke, Bodnár József, szervezetpolitikai alelnök, valamint Kovács Imre, az RCH Igazgatóságának elnöke voltak.

Bízakodó évzárás a forgalomnál – December 7-re bizottsági ülést hívtam össze Záhony Forgalmi Csomópont alapszervezeténél. Ha eddig nem, most bizonyosságot szerezhettem a szervezés nehézségeiről, mert az ülésre tizenkét bizalmi tudott eljönni, hárman nem tudták szabaddá tenni magukat.

Bóvlliságunk kora – A kormányzattal boldog egyetértésben szidja az ország a nemzetközi hitelminősítőket, és mit tagadjuk, nem ok nélküli ez a ritka összeborulás: Egy-egy leminősítésnek még a gondolata is rontja a forint árfolyamát, tehát tovább növeli a devizahitelek törlesztő részleteit, és az ország hitelessége is egyre távolabb kerül a béka fenekétől.

30. szám

Az ünnep színeváltozása – Gyermekkorunkban a Karácsony egyértelműen Jézus születéséhez kapcsolódott. Díszítettük ugyan a fát, de az ajándékozás akkoriban mást jelentett, és gyermekfejjel sokkal inkább a kántálásért vártuk az estét. Összeszaladt a szűkebb-tágabb rokonság, és zengett a falu úgy éjfélig. Az éjféle misére is elmentünk, a következő két napon leginkább azt vártuk, mikor téved felénk valamelyik betlehemező csapat, hogy behívassuk őket.

Bóvlliságunk kora II. – A vasutak szerepe ugyan alábbhagyott a három „pletykafészék” modern történetében, de a vasutasok annál fontosabbá váltak, hiszen a múlt század közepére egyre több kisember volt képes jövedelméből pénzt megtakarítani, amit gyakran tudta nélkül is befektetni.

31. szám

Vespasianus nyomdokain – *Ki nem ismerné Luther híres aforizmáját, miszerint a pénz nem boldogít. Persze mi önkéntelenül továbbfűzzük a gondolatot, mert valóban jó, ha van. Így Karácsony táján a szokásosnál is gyakrabban köti le gondolatainkat a pénz, vagy inkább a pénztelenség. S valljuk be, a pénz sohasem jön rosszul, főleg ha már régóta számítottunk rá.*

Bóvlliságunk kora III. – Ahogyan nőtt a hitelminősítők látókörébe eső országok száma, úgy lett nagyobb és nagyobb a befolyásuk. Sokan mondják, hogy a hatalmuk nőtt meg, de én ezzel a szóval csínjában bännék, hiszen nem tudnak szankciókat fogyanatosítani azokkal szemben, akik nem osztják a véleményüket, mint például az államok. Viszont igaz, hogy a minősítők, pontosabban a véleményük befolyásolja a minősített céget, vagy országot, és azokat, akiknek befektetni való pénzüik van.

32. szám

Kitartóan és bizakodva – *Magunk mögött hagyunk egy évet, annak sok-sok örömét, de a problémákból egy sem maradt ott, azokat tovább cipeljük – ez jár napok óta a fejemben. Próbálom felidézni az eseményeket, hiszen ilyenkor illik sorba szedni a dicső múltat, illedelmesen szót ejteni néhány hibánkról, és csillogó szemekkel megígérni, hogy idén sokkal ügyesebbek és sebesebbek leszünk.*

Egykori tagtársamhoz – Nagyon sajnálom, hogy úgy döntöttél, elhagyod a VSZ-t. Indokaid között szerepelt a Cargo eladásából származó pénz nagysága, és valóban, a legújabb ígéret köszönő viszonyban sincs a VDSZSZ eredeti követelésével. Mindig szóvá tetted, hogy a VSZ miért nem csatlakozik a sztrájkköveteléshez? Te egyénileg is megtehettél volna, megtetted?

Redakciónk bája – Örömmel értesítjük a Záhonyi Vasutas kitaró olvasóit, hogy az ünnepek kavalkádjának sűrűjében, két pohár pezsgő között megalapítottuk a Külön-díjat. Hogy miért nem találtunk jobb nevet a díjnak, még magunk sem tudjuk – talán, mert közben elfogyott a pezsgő – de ígérjük, a díjátadó ünnepségre megszavazzuk.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-243-4869, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zhnet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

33. szám

A bizalomról – *Sokat gondolok arra, vajon az elvesztett bizalmat vissza lehet-e szerezni, elérhető-e, hogy az egykor csalódott szakszervezeti tag újra megbízzon bennünk.*

A nemzet büdöskéje – Na, hogy teltek az ünnepek? – kérdezte munkatársait egy pityókás vasutas, miközben sört osztott kollégáinak a táskájából.

– Ezen már túl vagyunk, címbora, nem tizedikén kezdtük az évet! – szólott egyikük, valószínűleg a főnök, és a csapat jót nevetett, miközben bevackolták magukat a hideg ülésekre.

34. szám

Az állam mostohája I. – Koszorús Ferenc 1976. októberétől 1991 májusáig volt a Vasutasok Szakszervezetének vezetője, és „tűzközelből” látta az akkoriban áhított, manapság gyakran szidott rendszerváltás folyamatát. A korszakot szakszervezetünk, illetve a vasút szemszögéből közelítettük meg beszélgetésünk során és úgy tűnik, nem sok új van a Nap alatt.

Reménykedő tél – Sűrű pelyhekben hull a hó, de mire örülni kezdenénk, el is olvad. Bámulunk ki az ablakon, kergetjük az óév álmait, és új vágyakat keresünk helyettük. Szerencsénk van, ha csak oldalról látjuk a vágányokat, még elhinnénk, hogy a párhuzamosak a végtelenben találkoznak.

35. szám

Türelmünk határai – *Az elmúlt években már sajnos megszokhattuk, hogy az év végi bértárgyalások áthúzódnak az újév első heteire. Így van ez idén is, azzal bonyolítva a helyzetet, hogy a vasút mozgástere igen szűk lett, hiszen tulajdonos bár kívül áll a tárgyalásokon, mégis mindent meghatároz.*

Az állam mostohája II. – A Koszorús Ferencel készített interjú második része

Elnöki tájékoztató Nyíregyházán – Január 18-án Pataki Péter, az MSZOSZ elnöke tájékoztatást tartott Nyíregyházán, a megyei könyvtár konferencia termében, ahol Bakos Sándorral képviseltük a záhonyi vasutasokat.

36. szám

A remény hal meg utoljára – *Ezt a régi mexikói közmondást egyre többször halljuk, vagy mondjuk, hiszen egy magyar átlagpolgár számára alig maradt más, mint a remény. Reménykedtünk a rendszerváltás idején, hogy jobbra fordul sorsunk, később megpróbáltunk nagyot álmodni, bár kicsinek éreztük magunkat. Reménykedünk most is, hogy a munkahelyünk megmarad, reménykedünk, hogy megérjük az egyre távolodni látszó nyugdíjas éveket.*

Nemzeti lovagok – A vonat ülési hidegebbek voltak, mint valaha. A társaság tagjai toporogtak kicsit, mielőtt leültek volna, végül győzött a fáradtság. Büdöske telepedett le elsőként az ablak mellé, ahová szokott, és ahová most senki sem kíváncszott. Táskája lapos volt, semmi csörgés, amikor feldobta a csomagtartóra.

37. szám

Huzavona – *Január 24. óta bizony már eltelt jó néhány nap, de VBKJ-ügyben mégsem látszik előrelépés. A bércmpenzációs megállapodást követően naivan azt gondoltuk, hogy egy-két nap, és a VÉT-en eldőlhet a keretösszeg sorsa.*

Szexi nyugdíjpénztár – Miközben zajlott a magán-nyugdíjpénztárak felszámolása, minduntalan arra gondoltam, előbb-utóbb hiányozni fognak a rendszerből ezek a pénzek. Én ugyan kimaradtam a magánpénztárból, de önző módon az járt az eszemben, ha sikerül elbotorkálnom a nyugdíjkorhatárig, miből lesz nekem nyugdíjam?

Díjazottunk – A Humán Szolgáltató Szervezet budapesti központja rendszeresen értékeli, és régióként jutalmazza munkatársainak tevékenységét. A Hónap humánszolgáltatója címet egy vándorszerleggel ismerik el, melyet a Keleti Régióban múlt év decemberétől a záhonyi ügyfélszolgálaton őriznek.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

38. szám

A partvonal kényelme – Régmúlt időről, barátságokról, munkahelyi közösségekről és összetartozásról beszélgettünk a minap ismerőseimmel. Ezek a fogalmak lassan a feledés homályába merülnek, hiszen napjainkban inkább beszélgetünk megélhetési gondokról, munkahelyek elvesztéséről, széthúzásról, megosztottságról.

Whiskys hungarikum – Miközben Péntek délre igazi vasutasnapi hangulat érződött a kis csapaton. Jó, az igazi talán túlzás, mert hol vannak már azok az idők, amikor a szolgáltatás a restiben történt. Természetesen maradéktalanul, hiszen sosem maradt semmi a korszokban.

39. szám

Disznótoros Ajakon – határok nélkül – Azt már megyénk határain túl is sokan tudják, hogy Ajakon évente legalább egyszer, egy időben találkoznak olyan értékek, amelyek között minden idelátogató talál kedvére valót. Az viszont a visszajáró vendégek számára is újdonság volt, hogy február hideg havában is találkozhatott a régi vasutas-településen olyan értékekkel, amelyekért érdemes volt messzebből is útra kelni. Ennek legfőbb bizonyítéka huszonkét darab „köz-disznó”, az ajaki és a térségi hagyományok alapján feldolgozva, hogy finom étek készüljenek belőlük.

Tájékoztató és fórum Fényeslitkén – Meleg János, a Vasutasok Szervezetének alelnöke természetesen ellátogatott szolgálatban levő tagjainkhoz is, történetesen Fényeslitke Kocsijavító munkavállalói részére tartott tájékoztatót. Beszámolt hallgatóságának a bérkompenzációs tárgyalásokról, a VBKJ megállapodások megkötésének körülményeiről.

40. szám

Dezsavú – *A deja vu – „már láttam” – az a jelenség, amikor valaki úgy érzi, hogy az éppen történő helyzetet már korábban átéltem. Az év elején hasonló érzések kerítettek hatalmukba, mintha már egy évvel ezelőtt megtörtént volna ugyanez velünk: 2011. januárjában sarus hírek szerint a vonat fel- és átvételi tevékenységet végzők leépítéseket rebesgettek, amit akkor megcáfolt a „pesti ember”, Záhonyban azonban már mindenki tényként kezelte.*

Büntiben – Büntiben a haza, ami nyilvánvaló tévedés, mert a haza nem lehet büntiben. Ezt mindenki tudja Budapesten, de sajnos Brüsszelben egy kicsit le vannak maradva. Ezt onnan lehet tudni, hogy komoly büntetést akarnak ránk sózni: Az Európai Bizottság – az Unió kormánya – úgy döntött, helyes, ha jövőre elvonnak tőlünk egy halom pénzt.

41. szám

Nónapi köszöntő

Tavaszi szél – Tudod fiam, amikor elvenni kell, velünk kezdik, de ha pénzosztás van, valahol Nyíregyháza körül vége a térképnek – mondta a megboldogult szocializmus idején egy öreg vasutas – ez így volt és így is marad – fejezte be, és látszott rajta, hogy szentül meg van győződve az igazáról.

42. szám

A mérleg igazsága – *A jó pap is holtig tanul, tartja a régi mondás, de igyekeznek a vasutasok is, ha hagyják őket. Tavaly a térségünkben leépítési listán szereplő vonat fel- és átvevőknek hagyták, bár erre most egy éve még semmi remény nem látszott. Biztosan sok kolléga van, akik jól emlékeznek még arra a call-center körüli kálváriára, ami az elmúlt évben zajlott.*

SMS-bajnokság – Hol vannak már azok az idők, amikor a legtöbb sms (Short Message Service – rövid-üzenet szolgáltatás) a szolgáltatóunktól jött, és méla undorral közöltük barátunkkal, kollégánkkal, hogy rövid szöveges üzenetet kaptunk. Ebből mindenki tudta, röpké pár hónap alatt kitelt a feltöltő kártyánk becsülete, mehetünk másikat venni.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

43. szám

Nem tudja a jobb kéz, mit csinál a bal – Az elmúlt hét ünnepi hangulatát ismét sikerült megfejezni egy kevésbé felemelő hírrel, ami minket, vasutasokat sújthat. A BKV után bennünket sem akarnak kihagyni a megvonásokból, a menetkedvezmény szűkítését családtagjainkra is kiterjesztenék.

Kedves kollégák – Nem tudom megállni, hogy a kormány legújabb ország mentő/elszegényítő akciója kapcsán ne osszam meg gondolataimat veletek. A legújabb téma a vasutas családtagok arcképes igazolványának megvonására tett kísérlet.

Vasutasból fűszeres – Alighanem ékes példája az állami tehetetlenségnek a vasút, leginkább azért, mert érdekérvényesítő képessége, lévén állami cég, minimális. Ezért a közúti lobbival ellentétben, ha a bármi és a vasút között kell választani, egyértelműen a bármi lesz a győztes, és a vasút örülhet, ha nem kapcsolják le a lélegeztető gépet.

44. szám

Megváltóink figyelmébe – Mostanában mindenki a megváltáson töri a fejét: Nagyaink a Parlamentben a vasúttól várják földi gondjaikra, és világmegváltó ötletekkel jönnek elő az elefántcsonttoronyból. Jó tudni, a megváltás most is el fog maradni, ez már csak így van úgy kétezer éve.

Kocsmaforradalom – Ahogy eltűnt a tél, megjavult a fűtés is a keleti végek vonatain, no és végre nyugodtabbak lettek a gázorák is. Nyilván, hogy meglátszott a tavasz a kis csapaton, Büdöske már józanul is kimondottan jókedvre derült, pedig hétfő van, és messze még a „vasutasnap”.

45. szám

Szakmai képviselővezető látogatása a forgalomnál – A múlt héten első ízben volt alkalmam fogadni Záhonyban Szabó Gyulát, a VSZ Forgalmi Szakmai Képviselő vezetőjét, akit forgalmi szolgálatnál tisztiséget ellátó kollégáink is nagy szeretettel vártak.

Testületi ülés a Startnál – A vasútállomás Protokoll termében került sor 2012. március 27-én a START-os kollégák Bizalmi Testületi ülésére.

Üdv nektek! – Lemondott hivataláról Vad Súlyom, a szebb napokat is megélt Vadgalambászok Demokratikusan Szárnyaló Szervezetének (VDSZSZ) elnöke. Az elnöki döntés okait egyelőre csak találgatni lehet, de megfigyelők szerint egyik tanácsadója áll a háttérben. Igaz, már nagyon régóta ott áll, talán el is fáradt a sok ácsorgásban, és ezért kottyantotta el magát véletlenül a főnöke előtt, miszerint Vad Súlyom már évek óta fordítva üli meg a szervezet lovát.

46. szám

Kinyújtott kéz – Már a napjára sem emlékszem, mikor számolhattam be olyan történésről, ami visszafogná a záhonyi vasutasok hétköznapijainak feszültségét. Azt hiszem, megtört a jég, mert járatritkítás ide, arcképes mizéria oda, cargos tagjainktól végre kellemes újdonságokról hallhattam. Ráadásul a hírek, nemcsak a záhonyi, de minden magyar vasutas számára óvatosságot sejtetnek.

Hétköznapi misztérium – Gyermekkoromban azt hittem, a világ legegyszerűbb dolga az ünneplés. Ünnepe az a nap, amit azzal teszünk, és azzal tehetünk ünneppé egy napot, ha úgy rendezzük át, hogy nem fér a szeretet a négy fal között.

47. szám

Mindentől távol – Demonstrációk, sajtótájékoztatók, aláírásgyűjtések ide, vagy oda, a járatritkítások tervéből mégiscsak valóság lett. Az, hogy a menetrend változásáról az utasok mikor értesültek, már igazán nem róható fel az üzemeltetőnek, az utas tájékozódjon, mielőtt útnak indul.

Játék a medvével – Kollégáival ellentétben pálinkát ritkán iszik, bort soha, de sörből mindig annyit, amennyi van, no meg amíg a pénze bírja. Szerencséjére utóbbiból sosincs elég, különben már nem élne. Ha megkérdezik, mire az a sok sör, többnyire az a válasz, hogy a sör nem alkohol, ezt megmondta már az öreg székely is.

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

48. szám

Csak együtt vagyunk – Érdekes történet kering az egyik közösségi oldalon, miszerint egy kutató afrikai gyerekeket akart versenyeztetni, akik erre nem voltak hajlandók. A versenyfeladatot közösen oldották meg, ami számukra természetes volt, a tudósnak már kevésbé, civilizáltak mondott társadalmunk arcára pedig valószínűleg mosolyt is fakaszt ez a gondolkodásmód.

Helyi érdekegyeztető a Cargo-nál – Mint azt előző számunkba hírül adtuk, levélben kezdeményeztük a Rail Cargo Hungaria Zrt. záhonyi Területi Üzemeltetési Központjának vezetőjétől a rendkívüli Helyi Érdekegyeztető összehívását.

49. szám

Párhuzamos vélemények – Juhász Tiborné – Olexa Imre

Kinyílt tavasz – A hirtelen ránk szakadt nyár senkit ne tévesszen meg, mert még csak tavasz van. Igaz, nagy küzdelmek árán érkezett, sok kitérővel és szeszélyesen, mint egy igazi nő, öröm és szomorúság felváltva kísérték útját. Ráadásul azt sem tudhatjuk, meddig marad, mert a tavasz jövője pont úgy kiszámíthatatlan, mint egy pajkos szépasszonyé.

50. szám

Párhuzamos vélemények – Pokolné Tünde – Kovács Attila

Hálátlan jövő – A májusi szél sokak számára mozgalmas, szép napokat hozott. Szombat délutánra mindenki leballagott szidott-szeretett iskolájából, tegnap köszönthettük édesanyánkat, akiknek még van. Akik már nem tehetik személyesen, emlékeikben kutakodva tették meg, hol mosolyogva, hogy könnyezve. És mire e sorok megjelennek, a múlt heti ballagók már túl vannak a várt és félt érettségi első napján is, ki megkönnyebbülve, ki búslakodva.

51. szám

Csendes útítársak – Nemrég egy Nyíregyháza felé zakatoló délelőtti személyvonaton, az ajtó mellett olvastam kedvenc lapomat. Épp ott jártam, hogy továbbra is jó az irány, a reformok lassan elérik céljukat, mikor nyílt a gondosan behúzott ajtó, és alig hallhatóan kérdezte egy fiatalasszony, van-e szabad hely.

Köntörfalazás nélkül – Nem köntörfalazok, egyáltalán nincs jó véleményem erről a nagy összeborulásról. Pontosan összevág azzal az eljárással, amit a kormánytól láthatunk: Keresztül vitték az új Alaptörvényt és a Munka Törvénykönyvét saját elgondolásuk szerint, társadalmi egyeztetés nélkül.

KMVB szemle Záhony TÜK területén – Az RCH Zrt Központi Munkavédelmi Bizottsága május 9-10-11-én Záhony TÜK területén részt vett az éves munkabiztonsági szemlén.

52. szám

Születésnapunkra – Tavaly, május huszonegyedikén született az ötlet egy kellemes forgalmazás bulin, hogy kéne egy lap. A cél az volt, hogy a helyi eseményekről tájékoztassuk tagjainkat, és az országos történéseket is tegyük „fogyaszthatóbbá” a záhonyi VSZ-tagok számára.

Jövönk a fórumon – *Kedden immár másodszor lehettem jelen a vasutas nyugdíjasok összejövetelén, ugyanis a VSZ ONYSZ Elnöksége országos fórumok rendezéséről döntött. A fórum legfőbb céljával azt tűzték ki, hogy szemtől-szembe találkozzanak a szervezet tagjaival, és az őket érintő problémákról személyesen tájékozódjanak.*